

בש"פ 5184/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5184/16

כבוד השופט צ' זילברטל
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד מיום 28.6.2016 בעמ"י 59771-06-16,
שניתנה על-ידי כב' השופטת ד' מרשק מרום

בשם המבקש: עו"ד מוחמד ענבוסי

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מהיום בעמ"י 59771-06-16 (כב' השופטת ד' מרשק מרום), בגדרה נקבע דיון בערר שהגיש המבקש (קטין) למחר, 29.6.2016, בשעה 14:00.

1. ביום 27.6.2016 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש הקטין, אשר נעצר ביום 26.6.2016, בחשד לביצוע עבירה של סחר בסמים, עד ליום 30.6.2016. לטענת הסניגור, מיד לאחר מתן ההחלטה הוגש ערר לבית המשפט המחוזי. רק היום בשעות אחר הצהריים, לאחר שורת בירורים ופניות מצד בא-כוח המבקש, נקבע מועד לדיון בערר - למחר, 29.6.2016, בשעה 14:00.

2. בבקשה דנא מלין המבקש על כך שבית המשפט המחוזי לא קבע מועד מוקדם יותר לדיון בעררו, והדיון נקבע למועד הסמוך לתום תקופת המעצר עליה הוגש הערר. נטען לפגיעה קשה בזכויות המבקש, במיוחד בהיותו קטין שזהו מעצרו הראשון. עוד נטען, כי הבקשה מעלה סוגיה עקרונית בעלת היבטים כלליים, בכל הנוגע לשיקול הדעת של בית המשפט אליו מוגש ערר בעניין מעצרו לצרכי חקירה של קטין בקשר עם קביעת מועד הדיון בערר. כיוון שנטען לפגיעה חמורה בזכויות המבקש, מתבקש בית משפט זה ליתן רשות ערר, לקבל את הערר ולהורות על שחרור המבקש לאלתר.

3. דין הבקשה להידחות מבלי שתתבקש תשובה. ענייננו באופן הפעלת שיקול הדעת של בית המשפט באשר לקביעת מועד דיון בערר. מדובר אמנם בהחלטה שיש לה השלכה ממשית על עניינו של העורר, במיוחד כאשר מדובר בערר על מעצר לצרכי חקירה וממילא לוחות הזמנים קצרים, אך עדיין מדובר בהחלטה בעלת היבטים אדמיניסטרטיביים, המתקבלת, בין היתר, גם בהתחשב בעומס המוטל על יומן המשפטים ובאילוצים נוספים בהם נתון בית המשפט. בהחלטות מסוג זה אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב. זאת ועוד – איני סבור שההחלטה מעלה שאלה עקרוניות, שהרי ברור שראוי לקיים דיונים בעררים מהסוג הנדון בהקדם האפשרי, כל עוד יש להם רלבנטיות ואין הם הופכים לאקדמיים. ענייננו, אפוא, ביישום קונקרטי של האמור במקרה מסוים, מה שאינו מצדיק מתן רשות ערר לבית משפט זה.

4. אכן, לצורך קביעת מועד הדיון על בית המשפט לתת דעתו ולייחס משקל של ממש לנתוני ונסיבות הערר (כגון מועד תום המעצר עליו משיגים, היותו של העורר קטין, וכו'), אך ברי שאלו, על-אף חשיבותם הרבה, אינם ניצבים לבדם. יצוין, כי עולה מהחלטת בית המשפט כי הערר נפתח במזכירות רק היום בשעה 10:36. אמנם נטען בבקשה כי הערר הוגש עוד אתמול, אך לא ברור באיזו שעה. יש להניח כי השופט התורן שאליו נותב הערר לא ישב בטל ממלאכה, כך שלא בהכרח התפנה לקבוע דיון מיד בהגיע התיק לידיו. בנסיבות אלה, וגם בהינתן המפורט להלן, איני סבור שיש מקום להתערב בהחלטה שהתקבלה.

כאמור, הערר מכון כלפי החלטה בעלת אופי מנהלי שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בה ולהכתיב לבית המשפט את סדרי עבודתו וקביעת יומנו. בנוסף, ממילא נקבע דיון בערר למחר, ועניינו של המבקש יתברר לגופו. זאת ועוד, אין כל מקום להיענות לבקשה לשחרר את המבקש לאלתר רק משום הטענות שנטענו כלפי הילוכו של בית המשפט המחוזי בקביעת הדיון בערר. גם אם חלה תקלה בעניין קביעת מועד הדיון בערר – ואיני קובע כך – אין מקום שהציבור יישא בתוצאותיה. יש לזכור, ולכך בעיני חשיבות, כי המבקש עצור על-פי החלטת בית משפט מוסמך אשר בחן את עניינו, ולא על-יסוד החלטה של גורם שאינו שיפוטי, ואין מקום לשחררו מבלי לברר לגופן את ההשגות שהעלה המבקש כלפי עצם מעצרו, בירור שייערך מחר בבית המשפט המחוזי.

5. בנוסף, כאשר מדובר בהליך ערעורי, שומה על בית המשפט להביא במניין שיקוליו בכל הנוגע לקביעת דיון בערר, גם את הצורך של הצד שכנגד, המשיב בערר, להיערך לדיון, ועל כן, ככלל, אין מקום לקבוע דיון בערר על-אתר, מיד לאחר הגשתו, מבלי שתהיה בידי הצד שכנגד אפשרות סבירה להיערך לדיון. היערכות זו מצריכה, לעיתים, העברת התיק מגורם תביעה אחד לגורם תביעה אחר על כל הכרוך בכך. הד לגישה זו מצוי בהוראת סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, הקובעת כי מותר לדון בערר "שלא בפני תובע אם ניתנה לתובע הודעה על הדיון 24 שעות מראש". משתמע מהאמור, שבמקרה הרגיל לרשות התובע עומדות 24 שעות לכל הפחות. כמובן

שיהיו מקרים דחופים במיוחד שיצדיקו סטייה מן האמור, אך על פני הדברים המקרה דנא אינו נמנה עליהם.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתן היום 28/06/2016

ש ו פ ט
